

FRANK HORVAT

FOTOPERIODISME A LA MODA

La Fundació Vila Casas de Torroella de Montgrí revisa l'obra del versàtil fotodocumentalista italià

TEXT **Catalina Serra** / FOTO **Frank Horvat**

M

olt abans que l'*street fashion* fos una tendència popular, Frank Horvat ja buscava la "dona real" en les fotos que feia per a les grans revistes de moda dels anys 50 i

60. Aquells anys es va especialitzar en l'anomenada *moda al carrer*. "Això no vol dir que sempre fes les fotografies al carrer, sinó que mirava de mostrar les dones com ens les imaginàvem en un ambient quotidià", explica ell mateix en el text del catàleg de l'exposició que li dedica la Fundació Vila Casas a la seu del Palau Solterra de Torroella de Montgrí. Les revistes s'hi van sumar amb entusiasme perquè, explica, "era l'equivalent periodístic al salt de l'alta costura al *prêt-à-porter*".

Per a Horvat, nascut fa 90 anys a Abbazia quan aquesta ciutat avui croata encara era italiana, la moda va ser el seu trampolí i la manera de guanyar-se bé la vida amb la fotografia, però, sense renegar-ne, sempre va tenir clar que els seus interessos eren molt més amplis. De jove volia ser poeta, però va canviar la ploma per la càmera i es va fascinar pels fotògrafs de l'agència Magnum, de la qual va ser associat a principis dels 60. Henri Cartier-Bresson, explica, l'animava, el criticava –li retreia, per exemple, que fes servir pel·lícula Kodak– i el tractava com un deixeble. Va començar, doncs, com a fotoperiodista i poc després, a mitjans dels anys 50, va aplicar la manera de fer del documentalisme a la fotografia de moda a les principals revistes de moda, des d'*Elle* i *Jardin des Modes* a París fins al *Vogue* de Londres i el *Harper's Bazaar* de Nova York.

Inquiet sempre, i atent a les novetats, als 60 va viure l'explosió i els canvis en la moda i la societat, i també va voler incorporar a la foto d'estudi el mateix esperit de captar la "dona real" sense l'escenografia de carrer. S'hi passava hores, experimentava fent fotos simulant pel·lícules famoses o buscant models no professionals. Alhora, continuava viatjant, fent reporterisme i retratant arbres, estàtues o paisatges. Van venir llibres, exposicions i projectes molt més personals. De fet, com ell diu, el seu treball vist tot junt sembla fet per quinze fotògrafs diferents. D'aquí que el Palau Solterra hagi hagut de retirar part de la col·lecció permanent per mostrar les més de vuitanta fotografies seleccionades per Antoni Vila Casas i el mateix Horvat que omplen la gran mostra retrospectiva, oberta fins al 25 de novembre, que ha titulat *Please don't smile*. La majoria són de moda, però la novetat és que s'hi poden trobar els múltiples interessos d'un creador que algun cop s'ha definit a ell mateix com "el fotògraf famós menys conegut del món" i que té com a lema un consell interessant: "La fotografia és l'art de no prémer el botó". ●

MODA AL CARRER Fotografia del 1958 per a la revista francesa *Jardin des Modes* en què Horvat va situar les models simulant ser turistes a París.

► 24 Junio, 2018

HORIZONTALS:

REPORTERISME Horvat va començar a fer reporterisme i hi ha anat tornant. Entre el 1962 i el 1963 va fer un projecte que va consistir a retratar deu ciutats del món per encàrrec de l'editor d'una revista alemanya que, no obstant això, quan va tornar havia desaparegut. Parella ballant a Rio de Janeiro el 1963.

GIVENCHY Les fotos d'alta costura són les que l'han fet més famosos. En aquesta imatge del 1958 mostra un barret de Givenchy amb la model simulant estar a les carreres en un treball per a *Jardin des Modes*.

OUTSIDER Als anys 70 Horvat treballava per a diferents publicacions i, tot i no poder intervenir en el resultat final, tenia llibertat per fer el que volia. A la imatge del 1972, la model Chris O'Connor fent una foto test.

VERTICALS:

RURAL Treball per a *Elle* el 1960 a Sauxillanges.

COLOR Horvat no ha tingut cap problema per incorporar el color o la fotografia digital. A sota, treball per al *Vogue* francès el 1970 amb vestit de Saint Laurent.

